

Sygnatura akt VI Ka 924/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 stycznia 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Sędziowie SSO Marcin Mierz

SSO Agata Gawron-Sambura (spr.)

Protokolant Sylwia Sitarz

przy udziale Elżbiety Ziębińskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 r.

sprawy **L. W.** ur. (...) w G.

córki G. i M.

oskarżonej z art. 18§1 kk w zw. z art. 271§3 kk i art. 271§1 kk, art. 273 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 26 sierpnia 2014 r. sygnatura akt III K 559/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 35 w ten sposób, iż uzupełnia podstawę wymiaru kary o art. 91 § 1 kk;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia oskarżoną od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 924/14

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 26 sierpnia 2014r., sygn. akt III K 559/14 apelację na niekorzyść oskarżonej L. W. wywiódł oskarżyciel publiczny, który zaskarżył to orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze i zarzucił:

- obrazę prawa karnego materialnego, a to art. 91 § 1 k.k., polegającą na wadliwym pominięciu wskazanego przepisu w podstawie prawnej wymiaru kary wymierzonej oskarżonej L. W. w punkcie 35 wyroku , w sytuacji gdy spełnione zostały przesłanki determinujące stosowanie tej instytucji.

Wskazując na powyższe skarżący prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w odniesieniu do oskarżonej L. W. poprzez uwzględnienie w podstawie prawnej orzeczenia o karze art. 91 § 1 k.k. i w konsekwencji wymierzenie kary 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności i kary grzywny w ilości 40 (czterdziestu) stawek dziennych w wysokości jednej stawki w kwocie 20 (dwudziestu) złotych z powołaniem na art. 91 § 1 k.k.

Złożona w sprawie apelacja okazała się zasadna - i to w stopniu oczywistym.

W pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę na to, iż w punkcie XXXVII i XXXVIII aktu oskarżenia L. W. zarzucono dwa przestępstwa określone w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. i art. 271 § 1 k.k., popełnione w bliżej nieustalonym dniu 2005 roku oraz w bliżej nieustalonym dniu 2006 roku w G.. Przestępstwa te miały polegać na tym, że L. W. działając w zamiarze aby inne osoby uprawnione do wystawiania dokumentów w postaci świadectwa o ukończeniu szkoły średniej i dyplomu zawodowego, działające w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poświadczyły w nich nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne odnośnie posiadanego wykształcenia i tytułu zawodowego, swoim zachowaniem ułatwiła im jego popełnienie, w ten sposób, że przekazała im konieczne do wystawienia tych dokumentów zdjęcia, poprzednie świadectwo szkolne oraz kwotę 450 zł, która miała być przeznaczona celem wręczenia tym osobom, w wyniku czego na nazwisko L. W. zostały wystawione dokumenty stwierdzające nieprawdziwe okoliczności w postaci :

- Świadectwa Ukończenia Technikum dla Dorosłych o nr (...),
- Dyplomu Uzyskania Tytułu Zawodowego w zawodzie Technik (...) nr (...),

sygnowane pieczęciami Niepublicznej Szkoły Technicznej dla Dorosłych w Z., z tym, że na Dyplomie Uzyskania Tytułu Zawodowego podrobione zostały podpisy Dyrektora tej Szkoły i członków Komisji Egzaminacyjnej.

Drugi zaś z zarzucanych oskarżonej czynów polegać miał na tym, że L. W. działając w zamiarze aby inne osoby uprawnione do wystawiania dokumentów w postaci świadectwa o ukończeniu szkoły średniej i dyplomu zawodowego, działające w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poświadczyły w nich nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne odnośnie posiadanego wykształcenia i tytułu zawodowego, swoim zachowaniem ułatwiła im jego popełnienie, w ten sposób, że przekazała im konieczne do wystawienia tych dokumentów zdjęcia, poprzednie świadectwo szkolne oraz kwotę 900 zł, która miała być przeznaczona celem wręczenia tym osobom, w wyniku czego na nazwisko L. W. zostały wystawione dokumenty stwierdzające nieprawdziwe okoliczności w postaci :

- Świadectwa Dojrzałości o nr (...)
- Świadectwa Ukończenia Szkoły Policealnej w zawodzie Technik (...) nr (...)
- Dyplomu Uzyskania Tytułu Zawodowego w zawodzie Technik (...) nr (...)

sygnowane pieczęciami Niepublicznej Szkoły Technicznej dla Dorosłych w Z., na których podrobione zostały podpisy Dyrektora tej Szkoły, nauczycieli i członków Komisji Egzaminacyjnej.

Jak wynika z akt sprawy, na co słusznie zwrócił również uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia Sąd pierwszej instancji, L. W. w toku przesłuchania w sprawie wyraziła wolę dobrowolnego poddania się karze w uzgodnionym z Prokuratorem wymiarze 9 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby za zarzucane jej występki z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. i art. 271 § 1 k.k., przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw oraz karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda, za czyn z art. 273 k.k. oraz wymierzenie jej kary łącznej 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 15 (piętnaście) złotych każda oraz obciążenie kosztami sądowymi.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 sierpnia 2014r. wskazał, że działania oskarżonej, jakich dopuściła się w nieustalonym dniu 2005 roku oraz w nieustalonym dniu 2006 potraktowano jako ciąg przestępstw, zgodnie z wnioskiem oskarżyciela publicznego, z uwagi na to, że występki te pozostają w zbiegu realnym ze względu na

występującą jedność w czasie zachowań oskarżonej, zatem zachodziły podstawy do zastosowania instytucji określonej w art. 91 § 1 k.k.

W dalszej części uzasadnienia Sąd pierwszej instancji stwierdził ponadto, że skoro Sąd orzekł jednocześnie o karze grzywny orzeczonej za ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo zaszła konieczność orzeczenia wobec L. W. kary łącznej grzywny w oparciu o przepis art. 91 § 2 k.k.

Jak wynika zatem jasno z powyższego intencją Sądu pierwszej instancji było orzeczenie o karze w punkcie 35 wyroku z uwzględnieniem w podstawie prawnej jej wymiaru art. 91 § 1 k.k., tym bardziej że Sąd ten uznał oskarżoną za winną popełnienia ciągu przestępstw opisanych w punkcie 28 a i w punkcie 28 b wyroku (odpowiednio w punkcie XXXVII i XXXVIII aktu oskarżenia). Trzeba w tym miejscu podkreślić, że w wypadku przyjęcia konstrukcji ciągu przestępstw nie wymierza się kar za poszczególne przestępstwa, lecz orzeka się od razu jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje. Zgodnie z art. 91 § 1 wymiar kary następuje do wysokości górnej granicy sankcji zwiększonej o połowę, co jest typowe dla nadzwyczajnego zaostrzenia kary (por. uchwałę SN z dnia 19 sierpnia 1999 r., I KZP 24/99, OSP 2000, z. 2, poz. 25). Dokonując opisu przestępstw tworzących ciąg przestępstw nie należy powoływać się na art. 91 § 1, natomiast przepis ten powołuje się przy podstawie wymiaru kary (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 11 maja 2000 r., II AKA 92/00, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 11, poz. 20).

W tej sytuacji Sąd Okręgowy w pełni podzielił argumentację i wywody skarżącego odnoszące się do wadliwości zaskarżonego wyroku w zaskarżonej apelacją części. Podzielając stanowisko Prokuratora, Sąd Okręgowy dokonał korekty wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 26 sierpnia 2014r., uzupełniając podstawę prawną wymiaru kary w punkcie 35 o art. 91 § 1 k.k., zgodnie z postulatem skarżącego sformułowanym w środku odwoławczym. W pozostałej części zaskarżony wyrok Sąd Odwoławczy utrzymał w mocy.

W oparciu o powołane przepisy Sąd Okręgowy orzekł o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze, zwalniając oskarżoną od zapłaty wydatków za postępowanie odwoławcze i obciążył nimi Skarb Państwa. Postępowanie przed Sądem Odwoławczym nie zostało bowiem zainicjowane przez oskarżoną, było zaś efektem błędnej decyzji sądu meriti, stąd na zasadach słuszności oskarżona została zwolniona od ich ponoszenia.